

จนเงิน.....แต่อย่างความดี

นำเสนอด้วย : 22 ธ.ค. 2552

จนเงินแต่อย่างจังความดี

การเป็นหนึ้งเป็นทุกข์ เช่นเดียวกัน

คนเรามาได้จนแล้ว ย่อมมีแต่ความทุกข์ยาก
 เพราะเหตุฉะนี้ท่านจึงเรียกว่า “ยากจน”
 คิดจะทำอะไรไร้ยกที่จะเข็นทาง
 อย่างไรจะไม่รู้ยกที่จะได้
 หันไปฟังพ่อค้าคายไครก็ยากที่จะได้รับความช่วยเหลือ
 เพราโลกสมัยนี้ถือคิดว่า
 “มีเงินบ้านของ มีทองบัวลำภู ยากจนเงินทอง พื้นท้องไม่มี”

เมื่อไม่มีเงินก็ต้องไปภูหนี้ยืมสินเช้ามา

ก็เป็นทุกข์เสียดอกเบี้ยแพงๆ ถือเป็นทุกข์
 ถูกขาทุ่งหนี้ถือเป็นทุกข์ ถูกเจ้าหนี้ตามตัวถือเป็นทุกข์
 ถูกจับเข้าคุกเข้าตะราง เพราะไม่มีเงินใช้หนี้ถือเป็นทุกข์

จนเงินบัวลำภูมากแล้ว จนความดีเป็นทุกข์ยิ่งกว่า
 คนไม่มีศรัทธาในพระศาสนา ปราศจากความอယซ้ำ กลัวบาป
 เกียจครุณ โง่เขลาเรียกว่า คนจนความดี
 เขากำชั่วทางกาย วาจา ใจ เรียกว่า เป็นหนี้
 ทำชั่วแล้วนึกภารนาในใจ ไม่อยากให้ครุ เรียกว่า เสียดอกเบี้ย
 ถูกคนดีมีศีลธรรมว่ากล้าตักเตือน เรียกว่า ถูกทางหนี้
 ไปไหนมาไหนมีแต่ความรอหนี้ เรียกว่า ถูกตามตัว
 เมื่อตายไปก็ตกนรกหมกใหม่ เรียกว่า ถูกจองจำ

ชีวิตเราเลือกเกิดไม่ได้

แต่เลือกที่จะเป็นอะไรต่อไปข้างหน้าได้
 แม่จะกริดมานะ ก็จะพยายามสร้างเนื้อสร้างตัว
 กิจจุณจากสภาพความจนได้ในที่สุด
 ถึงแม่ยังยากจนอยู่ก็ขอให้จนแต่เงินทอง อย่าจันคุณธรรม

โปรดนึกเสมอว่า
 อัญเชิญพังยังดีมีความสุข ดีกว่าคุกหลอยเท่าไหร่เศรษฐม่อง
 จนยังดีมีธรรมคำประคอง ดีกว่าปองทุจริตผิดศีลธรรม

ขอบคุณบทความจาก ล้านธรรมจักร